

Forhold, om faa Dage, naar det Forslag, som er bebudet af Regeringen, om Ændring i Nationalbankens Oktroj kommer til at foreligge, og jeg skal da, saa vidt mine Evner strækker til, forsøge at optage en Forhandling med det ærede Medlem om disse vanskelige Spørgsmaal.

Det ærede Medlem (Schovelin) taler i Forbindelse med Omtalen af vore Pengeinstitutter stadig om, at de bør gøres likvide, og saa længe det kun drejer sig om Ordet, er vi ganske enige. Det er ogsaa min Opfattelse af Pengeinstitutterne, af Bankerne, at de bør være likvide, ikke som det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) mener det, at de skulde brænde en Trediedel af deres Midler fast i Prioritetsobligationer, hvorfra de ikke kunde røkkes, de skal netop have Midlerne anbragt i hurtigt løbende Forretninger, saa at de i fuldt Omfang kan komme Samfundet til Nytte. Men det mærkelige er, at naar man skal til at drøfte det Spørgsmaal: Hvorledes er en Bank likvid, vil der ganske sikkert opstaa nogen Meningsforskel, thi det kommer an paa, under hvilke Omstændigheder de forskellige Arter af Aktiver betragtes. Det har altid været godt Latin, at første Klasses Værdipapirer, Kreditforæningsobligationer og Statsobligationer hører til noget af det mest likvide, men saa snart der optræder en indenlandsk Krise, duer de ikke, saa kan de netop slet ikke sælges, eller det vil i alt Fald medføre et uhyre Tab, hvis de sælges. Derfor er der mange, som siger: Nej, man bør have Midlerne anbragt i udenlandske Obligationer. Men nu viser det sig just, at udenlandske Obligationer er noget af det værste, man i Øjeblikket kan have sine Penge anbragt i, de kan heller ikke sælges uden et enormt Tab. Andre siger: Man kan have Pengene til gode hos store, udenlandske Banker. Det har nogle haft og prøvet den Skæbne, efter at de forskellige Lande har vedtaget Moratorier, at faa Efterretning om, at de ikke for Tiden kunde hæve de Penge, de havde staaende der. Det vil ganske sikkert vise sig, at der ikke er saa særlig meget at gøre i Retning af at realisere Aktiver paa en Tid, hvor alle vil realisere. Hvad det gælder om, er at have en saadan sammensat Aktivanbringelse, at man saa nogenlunde kan klare sig igennem, efterhaanden som Forholdene skifter. Vanskeligheder indtræder der til Stadighed, men de indtræder ikke altid paa samme Maade. Derfor drejer det sig om at have Aktivmassen fordelt over de forskellige Grupper, saa at man altid vil være i Stand

til at imødegaa de mest nødvendige Krav. Og har man ingen Mulighed for at realisere nogen Ting, hvilket i Virkeligheden har været Tilfældet nu, vil man altid have den Mulighed at gaa til Seddelbanken med de Aktiver, man har. Derfor bliver til syvende og sidst det afgørende for Bankernes Likviditet det, at de Aktiver, de sidder inde med, er solide, i alt Fald egnede til Belaaning i Landets centrale Pengeinstitut.

Som Forhandlingerne her er forløbet, kan jeg ikke sige, at jeg nærer stort Haab om at faa Tilslutning til mit Standpunkt fra alle Sider i denne Sal, men jeg tør fremdeles nære den Forhaabning, at der dog i denne Sal er et tilstrækkeligt Fler-tal for, at vi maa videre paa dette Punkt, og jeg haaber paa, at Sagen skulde kunne føres igennem. Naar man staaar overfor en saa væsentlig Opgave, som det er, at give en rationel Lovgivning for Banker og Sparekasser i det hele taget, finder jeg det ganske urimeligt, at man i Aarevis støder an paa en enkelt Ting, saaledes at denne staaar som en Hindring for, at man kan komme videre. Jeg vil meget anbefale, at man kan resignere paa dette Punkt og støtte det Lovforslag, som jeg har fremsat.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Det næste Møde holdes i Morgen Torsdag Kl. 1 med følgende Dagsorden:

- 1) *Fortsettelse af første Behandling af:*
Forslag til Lov om Banker.
- 2) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Sparekasser.
- 3) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Sønæringen m. m.
- 4) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Navigationsundersøgningen.

Mødet hævet Kl. 4³⁰.